

Sygn. akt VII ACa 1037/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VII Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Tomasz Szanciło

Sędzia SA – Ewa Stefańska (spr.)

Sędzia SA – Jolanta de Heij – Kaplińska

Protokolant: – sekr. sądowy Katarzyna Mikiciuk

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa I. D.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) S.A. w W. (poprzednio (...) S.A. w W.)

o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt XVII AmE 5/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie pierwszym – zmienia decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...) z dnia 19 listopada 2015 r. w ten sposób, że stwierdza, iż wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...), zlokalizowanego w W. przy ul. (...), na zlecenie (...) S.A. z siedzibą w W., było nieuzasadnione;

- w punkcie drugim – zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz powódki I. D. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz powódki kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VII ACa 1037/17

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...)z dnia 19 listopada 2015 r., wydaną na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm., zwanej dalej „ustawą - Prawo

energetyczne”), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...), na zlecenie (...) S.A. siedzibą w W., nie było nieuzasadnione.

Powódka I. D. wniosła odwołanie, w którym zaskarżyła powyższą decyzję w całości i wносиła o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej było nieuzasadnione, a także anulowanie faktur korygujących. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

1) art. 8 § 1 k.c. oraz art. 32 ust. 1 w związku z art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529 ze zm., zwanej dalej „ustawą - Prawo pocztowe”) poprzez błędne przyjęcie, że zmarła S. D. mogła zapoznać się z adresowaną do niej przesyłką;

2) art. 61 § 1 k.c., art. 6b ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy - Prawo pocztowe poprzez błędne przyjęcie, że powódka mogła zapoznać się z przesyłką, której nie była adresatem;

3) art. 77 § 1 w związku z art. 7 oraz art. 75 § 1 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy i przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, skutkujące pełną dowolnością ustaleń co do stanu faktycznego sprawy i pominięciem dowodów obiektywnych, korzystnych dla powódki;

4) art. 6d ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne poprzez brak reakcji w sprawie podłączenia prądu do lokalu powódki przez okres 126 dni, tj. do czasu wydania postanowienia nr (...) z dnia 23 lipca 2015 r.;

5) art. 237 § 1 w związku z art. 227 k.p.a. poprzez podjęcie pierwszej decyzji dopiero po upływie 158 dni od otrzymania wniosku powódki oraz błędy pisarskie powodujące brak logiki chronologicznej.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wnosil o oddalenie odwołania.

(...) S.A. siedzibą w W. nie zajął stanowiska co do odwołania powódki.

Wyrokiem z dnia 7 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie.

Wyrok Sądu Okręgowego został wydany w oparciu o poniższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

(...) S.A. z siedzibą w W. jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym działalność gospodarczą m.in. w zakresie dystrybucji energii elektrycznej. Na podstawie umowy zawartej ze S. D. zainteresowany był zobowiązany do sprzedaży energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...). W wyniku kontroli przeprowadzonej w dniu 26 marca 2014 r. stwierdzono, że układ pomiarowo-rozliczeniowy obsługujący powyższy lokal mieszkalny działał nieprawidłowo, gdyż nie rejestrował ilości zużytej energii elektrycznej. Wobec stwierdzenia, że odczyty licznika wykazywały zerowe zużycie energii, w dniu 12 maja 2014 r. zainteresowany - na podstawie średniego zużycia dobowego w poprzednim okresie rozliczeniowym (od 26 maja 2010 r. do 1 czerwca 2011 r.) - wystawił cztery faktury korygujące za okres od 7 czerwca 2012 r. do 25 marca 2014 r. na łączną kwotę 1.289,79 zł. Faktury zostały wystawione na nazwisko klienta widniejące w umowie. W dniu 26 marca 2014 r. licznik nr (...) został zdemontowany i zainstalowano nowy licznik nr (...).

Pismem z dnia 12 maja 2014 r. - skierowanym na nazwisko klienta (...) S.A. poinformowała odbiorcę energii o stwierdzonych nieprawidłowościach, wymianie licznika, dokonaniu korekty rozliczeń, wyliczonej zaległości i terminie płatności kwoty 1.288,60 zł. Pismem z dnia 9 czerwca 2014 r. I. D. złożyła reklamację dotyczącą faktur korygujących i zażądała ich anulowania.

Pismem z dnia 11 lipca 2014 r. - nadanym przesyłką poleconą w dniu 16 lipca 2014 r. na nazwisko (...) S.A. wezwała do zapłaty kwoty 1.288,60 zł w terminie 14 dni, z zastrzeżeniem wstrzymania dostaw energii elektrycznej w przypadku braku zapłaty tej kwoty. W piśmie poinformowano, że stanowi ono wezwanie do zapłaty w rozumieniu art. 6b ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne, zaś brak zapłaty uprawnia zainteresowanego do wypowiedzenia łączącej strony umowy.

Przesyłka była dwukrotnie awizowana w dniach 17 i 25 lipca 2014 r. oraz - wobec nieodebrania w terminie - w dniu 1 sierpnia 2014 r. została zwrócona nadawcy. Pismem z dnia 8 sierpnia 2014 r. - doręczonym zainteresowanemu w dniu 12 sierpnia 2014 r. - I. D. poinformowała, że jej babcia S. D. zmarła w 2002 r., zaś powódka od dwóch lat nie mieszka na stałe w lokalu nr (...) położonym w W. przy ulicy (...), w którym jest zameldowana i którego jest właścicielem.

W dniu 10 września 2014 r. (...) S.A. wstrzymała dostarczanie energii elektrycznej do ww. lokalu mieszkalnego. Pismem z dnia 5 listopada 2014 r. zainteresowany poinformował I. D., że wznowienie dostaw energii elektrycznej może nastąpić po uregulowaniu kwoty zadłużenia. W dniu 10 grudnia 2014 r. (...) S.A. rozwiązała umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji oraz zdemontowała licznik w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w W. przy ulicy (...).

W dniu 18 marca 2015 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek I. D. o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego dostarczania energii elektrycznej do ww. lokalu, w zakresie odmowy zawarcia umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług dystrybucji, jak również nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej. Organ regulacyjny uznał, że na skutek wniosku należy przeprowadzić dwa odrębne postępowania. Pismem z dnia 5 czerwca 2015 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiadomił strony o wszczęciu postępowania dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...). Postanowieniem z dnia 23 lipca 2015 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określił warunki podjęcia dostaw energii elektrycznej do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Decyzją z dnia 24 sierpnia 2015 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego powódki było nieuzasadnione, ponieważ zaistniała wątpliwość, czy doszło do skutecznego doręczenia wezwania do zapłaty z dnia 11 lipca 2014 r. oraz (...) S.A. nie wykazała, że powódce doręczono powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy na skutek odwołania wniesionego przez (...) S.A., decyzją z dnia 19 listopada 2015 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uchylił w całości decyzję z dnia 24 sierpnia 2015 r., a następnie decyzją z tej samej daty stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii do lokalu nr (...) położonego w W. przy ul. (...) nie było nieuzasadnione.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że odwołanie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 6b ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w dacie wstrzymania dostarczania energii elektrycznej) przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostawę energii elektrycznej w razie zwlekania odbiorcy z zapłatą za pobraną energię przez co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej oraz wyznaczenia dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Podkreślił, że skoro zainteresowany twierdzi, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu powódki w dniu 10 września 2014 r. było uzasadnione, to na nim ciążył obowiązek wykazania spełnienia przesłanek wymienionych w powołanym przepisie.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji w niniejszej sprawie bezsporne są następujące okoliczności: (1) po śmierci S. D. umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji nie wygasła, lecz w miejsce zmarłej do umowy wstąpiła jej spadkobierczyni I. D., która korzystała energii elektrycznej i opłacała rachunki; (2) pismem z dnia 8 sierpnia 2014 r., doręczonym zainteresowanemu w dniu 12 sierpnia 2014 r., powódka zawiadomiła (...) S.A. o śmierci S. D.; (3) pismo (...) S.A. z dnia 11 lipca 2014 r., zawierające wezwanie do zapłaty kwoty wynikającej z doręczonych uprzednio faktur korygujących oraz powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej w przypadku nieuregulowania należności, zostało skierowane na nazwisko S. D.; (4) w dniu wysłania wezwania z dnia 11 lipca 2014 r. oraz w dniu zwrotu przesyłki do nadawcy, tj. 8 sierpnia 2014 r., (...) S.A. nie wiedziała, że S. D. nie żyje od 2002 r.; (5) w dniach 17 i 25 lipca 2014 r., kiedy przesyłka zawierająca wezwanie do zapłaty oraz informację o zamiarze wstrzymania dostawy energii elektrycznej była awizowana, powódka była zameldowana w lokalu nr (...) położonym w W. przy ulicy (...); (6) informacja o śmierci S. D. dotarła do zainteresowanego najwcześniej w dniu 12 sierpnia 2014 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że: (1) w okresie awizowania przesyłki zawierającej wezwanie do zapłaty oraz informację o zamiarze wstrzymania dostawy energii elektrycznej, powódka była zameldowana pod adresem wskazanym na przesyłce i miała możliwość jej odebrania oraz zapoznania się z jej treścią lub przynajmniej złożenia u operatora pocztowego informacji, że adresat nie żyje od 12 lat; (2) po zwrocie do nadawcy przesyłki adresowanej na nazwisko S. D., po bezskutecznym jej awizowaniu, istniały uzasadnione podstawy do przyjęcia przez (...) S.A. domniemania doręczenia adresatowi wezwania do zapłaty oraz powiadomienia o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej; (3) reklamacja z dnia 22 września 2014 r. dotycząca wstrzymania dostarczania energii elektrycznej została złożona przez powódkę po upływie terminu określonego w art. 6c ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że decydujące znaczenie przy składaniu oświadczenia woli/wiedzy, którego skuteczność determinuje zasadność wstrzymania dostaw energii, ma okoliczność dotarcia przesyłki do adresata w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z treścią wezwania. W sytuacji, gdy adresat przesyłki nie żył, nie mógł zapoznać się z jej treścią, ale nadawca przesyłki, który nie został poinformowany o śmierci klienta, był uprawniony do przyjęcia domniemania skutecznego doręczenia przesyłki i wdrożenia procedury wstrzymania dostaw energii do lokalu klienta wskazanego w umowie. Wskazał, że powiadomienie jest skuteczne nie tylko, gdy dokonane jest do „rąk własnych” adresata, lecz musi być dokonane w sposób umożliwiający zapoznanie się z jego treścią. Zdaniem Sądu Okręgowego, zostały spełnione określone w art. 6b ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne przesłanki uprawniające przedsiębiorstwo energetyczne do wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Dlatego wstrzymanie w dniu 10 września 2014 r. dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego należącego do powódki nie było nieuzasadnione.

Sąd pierwszej instancji ocenił jako niezasadne zarzuty podniesione przez powódkę w odwołaniu. Odnośnie zarzutów naruszenia art. 77 § 1 w związku z art. 7 oraz art. 75 § 1 k.p.a., wskazał, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. W związku z tym, nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. Sąd Okręgowy stwierdził, że bez znaczenia dla wyniku sporu był również zarzut naruszenia art. 237 § 1 w związku z art. 227 k.p.a. Wskazał ponadto, że ze względu na przedmiot postępowania dotyczący prawidłowości zaskarżonej decyzji, w niniejszej sprawie nie było podstaw do oceny zawartego w odwołaniu żądania anulowania faktur korygujących. Spór dotyczący zasadności wystawienia faktur przez (...) S.A. nie należy bowiem do właściwości Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, lecz sądu powszechnego.

Od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie apelację wniosła powódka I. D..

Apelacją powódka zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez orzeczenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione. Powódka zarzuciła wyrokowi Sądu Okręgowego:

- 1) naruszenie przepisów k.p.a. polegające na wydaniu wyroku bez zbadania istoty sprawy, tj. okoliczności, które miały bezpośredni związek z decyzją o wstrzymaniu dostarczania energii elektrycznej, podczas gdy wydanie wyroku wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości;
- 2) naruszenie przepisów k.p.a. i k.p.c. polegające na merytorycznym rozstrzygnięciu w sprawie, której nie rozpoznano i do której rozpoznania Sąd nie miał kompetencji;
- 3) naruszenie przepisów k.p.a. polegające na wydaniu wyroku podtrzymującego decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pomimo stwierdzenia, że właściwy do zbadania istoty sprawy jest sąd powszechny;
- 4) naruszenie art. 61 k.c. polegające na stworzeniu fikcji prawnej doręczenia przesyłki nadanej na zasadach ogólnych przez przedsiębiorcę, podczas gdy fikcja prawna doręczenia dotyczy wyłącznie przesyłek nadawanych na zasadach szczególnych;

5) wydanie wyroku bez podstawy prawnej, polegające na wydaniu wyroku na podstawie odrębnych przepisów dotyczących nadawania przesyłek na zasadach szczególnych, które nie mogą mieć zastosowania w przypadku przedsiębiorcy;

6) sugerowanie powódce konieczności łamania przepisów prawa, tj. art. 37 ustawy - Prawo pocztowe, w celu pozyskania informacji, poprzez uznanie, że powódka powinna odebrać w placówce pocztowej przesyłkę skierowaną do kogoś innego, tj. do osoby zmarłej;

7) naruszenie art. 6c ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne polegające na uznaniu, że przedsiębiorstwo energetyczne nie miało obowiązku odpowiedzieć w ciągu 14 dni na reklamację powódki z dnia 22 września 2014 r., która zgodnie z przepisami powinna zostać uznana za uwzględnioną;

8) stronniczość Sądu polegająca na przedstawieniu w uzasadnieniu wyroku argumentów powódki w sposób wybiórczy, co zamaskowało okoliczności faktyczne mające wpływ na istotę sprawy, a w niektórych przypadkach wręcz zmieniło obraz stanowiska powódki.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wnosił o oddalenie apelacji.

Zainteresowany (...) S.A. siedzibą w W. (obecnie: (...) S.A. z siedzibą w W.) wnosił o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja powódki zasługuje na uwzględnienie, chociaż nie wszystkie podniesione w niej zarzuty są trafne.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji są prawidłowe i Sąd odwoławczy przyjmuje je za własne. Natomiast ocena prawna Sądu Okręgowego jest wadliwa.

Przesłanki wstrzymania dostarczania energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii zostały określone w art. 6b ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 220 ze zm., zwanej dalej „ustawą - Prawo energetyczne”). Są to: zwłoka odbiorcy z zapłatą za usługi lub za pobraną energię co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności, oraz powiadomienie odbiorcy na piśmie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Przesłanki te powinny być spełnione łącznie, a niespełnienie choćby jednej z nich powoduje, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej jest uważane za nieuzasadnione w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne.

W przedmiotowej sprawie powódka kwestionowała istnienie obu powyższych przesłanek, twierdząc, że: po pierwsze - objęta fakturami korygującymi należność nie istnieje, więc nie pozostaje w zwłoce z zapłatą za pobraną energię, a po drugie - nie zostało jej doręczone powiadomienie o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, które zostało wysłane do jej zmarłej babci, zamiast do niej. Rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy nie odniósł się do szczegółowych zarzutów dotyczących zalegania przez powódkę z zapłatą. Natomiast uznał, że doręczenie powiadomienia do powódki było skuteczne, pomimo skierowania go do jej zmarłej babci, skoro powódka przez 12 lat nie zawiadomiła zainteresowanego o jej śmierci i nie zawarła z nim umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług dystrybucji. W tej sytuacji (...) S.A. miała prawo przyjąć domniemanie skutecznego doręczenia powiadomienia, skoro mogło ono dotrzeć do powódki (art. 61 k.c.), gdyby je odebrała w placówce pocztowej. W apelacji powódka zakwestionowała istnienie takiej możliwości w świetle przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 ze zm., zwanej dalej „ustawą - Prawo pocztowe”), a także zarzuciła Sądowi pierwszej instancji niezbadanie kwestii istnienia zadłużenia.

W ocenie Sądu Apelacyjnego apelacja powódki jest zasadna, albowiem Sąd Okręgowy naruszył art. 61 k.c. w związku z art. 37 ust. 2 pkt 3 lit b ustawy - Prawo pocztowe. Aby odebrać przesyłkę adresowaną do S. D. w placówce operatora

pocztowego, powódka musiałaby bowiem złożyć fałszywe pisemne oświadczenie o zamieszkiwaniu z adresatem, tj. z babcią, która wówczas już nie żyła. Ponadto w sprawie ustalono, że powódka w dacie podejmowania przez operatora pocztowego prób doręczenia przesyłki nie była obecna w przedmiotowym lokalu, w którym nie zamieszkiwała, a tylko była zameldowana, nie mogła więc odebrać przesyłki bez składania pisemnego oświadczenia, o którym mowa w art. 37 ust. 2 pkt 3 lit b ustawy - Prawo pocztowe. Ponadto, z art. 37 ust. 2 pkt 3 lit a ustawy - Prawo pocztowe wynika, że także pod adresem wskazanym na przesyłce pocztowej może ona zostać wydana osobie pełnoletniej zamieszkałej razem z adresatem. Tymczasem ponieważ powódka nie zamieszkiwała razem ze zmarłą babcią, nie spełniała powyższej przesłanki i nie mogła odebrać przesyłki nie naruszając przepisów obowiązującego prawa. W tej sytuacji - zdaniem Sądu odwoławczego - nie można było przyjąć skutecznego doręczenia powódce wezwania do zapłaty oraz powiadomienia o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, wobec braku możliwości zapoznania się przez powódkę z treścią pisma, czego wymaga art. 61 k.c. Aby doręczyć pismo powódce, (...) S.A. powinna adresować je do powódki i wysłać na adres wskazany przez nią w reklamacji jako adres dla doręczeń.

Ponieważ niespełnienie tej jednej przesłanki skutkuje oceną, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne było nieuzasadnione, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok poprzez zmianę zaskarżonej decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i stwierdzenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...), na zlecenie (...) S.A. siedzibą w W., było nieuzasadnione.

W sytuacji niespełnienia jednej z przesłanek, badanie drugiej z nich, tj. zwłoki odbiorcy z zapłatą za usługi lub za pobraną energię co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności, było niecelowe. Niezależnie bowiem od jej spełnienia lub nie, ocena wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do lokalu powódki jako nieuzasadnionego, nie uległaby zmianie. Przy tym, w przedmiocie niniejszego postępowania nie mieści się szczegółowa weryfikacja wzajemnych rozliczeń powódki i zainteresowanego, albowiem jedynie kwestia istnienia lub braku zadłużenia stanowi ustawową przesłankę oceny zasadności wstrzymania dostarczania energii elektrycznej. Z tej przyczyny Sąd Apelacyjny nie zajmował się tymi rozliczeniami, czego w apelacji domagała się powódka.

Podstawą orzeczenia Sądu Apelacyjnego był art. 386 § 1 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.